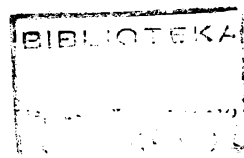

25 kwietnia 1931 r.

F426 13/24

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 13253.

Kl. 72 d 16.

Stanisław Kucharzewski
(Warszawa, Polska)
i Aleksander Isertingen Tupaj
(Warszawa, Polska).

Pocisk do luf niegwintowanych.

Zgłoszono 21 listopada 1929 r.

Udzielono 11 marca 1931 r.

Pocisk do luf niegwintowanych według niniejszego wynalazku posiada ster celem utrzymania osi pocisku w położeniu styczonym do toru, co zapewnia mu prawidłowy lot, to znaczy, że pocisk pada u celu głowicą naprzód (ważne dla działania zapalnika artyleryjskiego) i że wahania jego podczas lotu obniżone są do minimum, dając tem możność osiągnięcia rozsiewu wymaganego od sprzętu miotającego pociski.

Ster 1 składa się z jednego lub kilku skrzydełek, rozłożonych względem siebie równolegle lub pod dowolnym kątem, przyczem mogą one być rozmieszczone w jednej lub więcej płaszczyznach (fig. 2, 4).

Ster może być umieszczony na tylnej, przedniej lub tylnej i przedniej części skorupy pocisku.

Zależnie od miejsca umieszczenia steru, ustala się wymiary jego powierzchni potrzebnych do osiągnięcia prawidłowego położenia osi pocisku na torze lotu. Wymiary te, stosownie do formy i wagi pocisku i jego szybkości początkowej, ustala się doświadczalnie przez strzelanie.

Skrzydełka steru można przymocować do skorupy pocisku bezpośrednio (fig. 1) lub zapomocą specjalnych żeber 2, poznaczonych przy obróbce (fig. 4), względnie odlanych na powierzchni zewnętrznej sko-

rupy, specjalnych pierścieni, stożków lub tulejek 3, umieszczonych na skorupie (fig. 5), a także odlewając skorupę pocisku razem ze sterem lub umocowując skrzydełka steru w specjalnych rowkach 4 na zewnętrznej powierzchni skorupy, przyczem dno rowka może być gładkie lub też moletowane (fig. 7).

Obrys zewnętrzny poszczególnych skrzydełek steru może mieć kształt okrągły, trójkątny, prostokątny, ograniczony dowolnymi krzywymi linjami lub też przedstawiać różne odmiany figur geometrycznych. Poszczególne skrzydełka steru mogą stanowić każde osobną część (fig. 1) lub mogą być ze sobą połączone, mogą być też wyrabiane z jednego kawałka, odpowiednio następnie ukształtowanego (fig. 1 i fig. 3).

Obrys zewnętrzny skorupy zależny jest tylko od zadania, jakie pocisk ma spełnić względem celu i od wymagań balistycznych (donośność i celność). Obrys ten może przyjąć wszelkie kształty istniejących pocisków i bomb do luf niegwintowanych i gwintowanych, bomb zrzucanych z samolotów, torped lub rakiet.

Ładunek miotający 5 w razie konieczności, o ile tego konstrukcja danej broni wymaga, umieszczony jest w skorupie (fig. 1) lub w gnieździe utworzonym przez skrzydełka, lub też w specjalnym gnieździe 6, przymocowanym lub stanowiącym jedną całość ze skorupą (fig. 6, 7, 8). W

tych samych miejscach umieszcza się ładunki dodatkowe, o ile takowe są wskazane, lub też umieszcza się je w specjalnych otworach 7, znajdujących się w skrzydełkach steru (fig. 7).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk do luf niegwintowanych ze skrzydełkami stabilizującymi go, znamienny tem, że skrzydełka posiadają otwory, w których umieszcza się ładunek miotający.

2. Pocisk według zastrz. 1, znamienny tem, że skrzydełka przymocowane są do skorupy pocisku bezpośrednio lub zapomocą żeberek, znajdujących się na zewnętrznej powierzchni skorupy.

3. Odmiana pocisku według zastrz. 2, znamienna tem, że skorupa pocisku odlana jest razem ze skrzydełkami.

4. Odmiana pocisku według zastrz. 2, znamienna tem, że pocisk posiada skrzydełka umieszczone w rowkach na zewnętrznej powierzchni skorupy, przyczem dno rowków jest gładkie lub nacinane.

5. Odmiana pocisku według zastrz. 2, znamienna tem, że pocisk posiada ster wykonany z jednego kawałka odpowiednio ukształtowanego w celu utworzenia poszczególnych skrzydełek.

Stanisław Kucharzewski.
Aleksander Isertingen Tupaj.

Fig. 1.

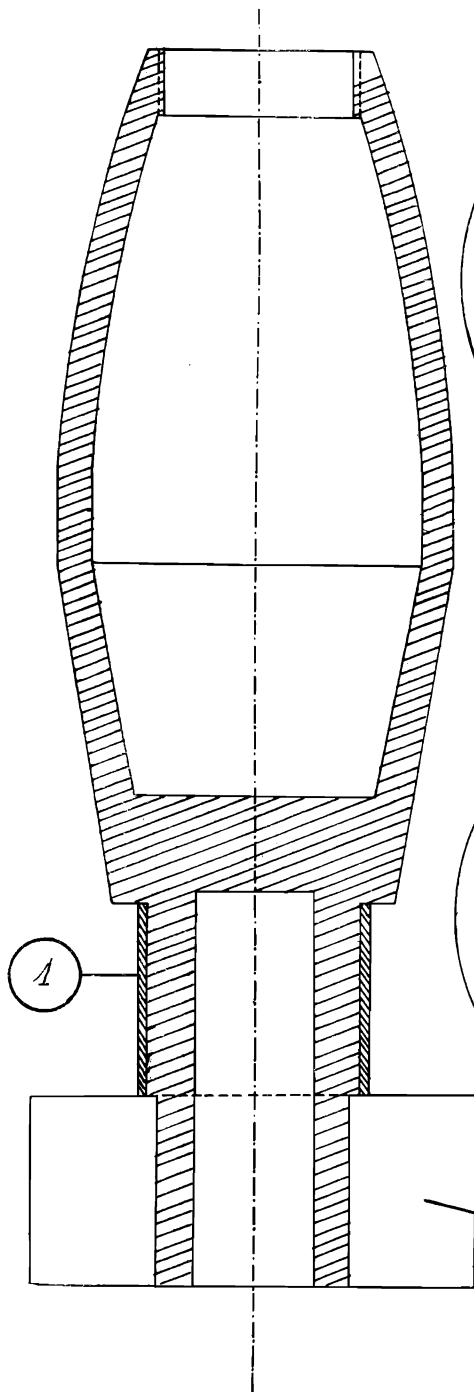

Fig. 2.

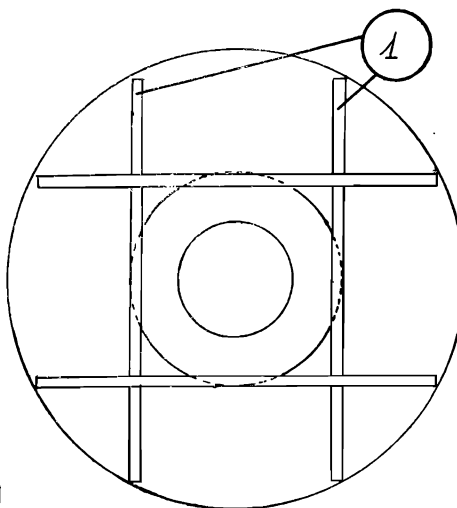

Fig. 3.

